

ادبیت

ویژه فرهنگ و معارف رضوی
سال اول | ویژه نامه ۱۰۳ |

گفت و گو با دکتر هادی وکیلی
درباره واقعه تاریخی گوهرشاد

قیام مسجدی ها

ادبیت رضوی

رونمایی از «مرا با خودت ببر»

۴

حاشیه نگاری اجرای یک تئاتر با موضوع واقعه گوهر شاد

سلفی در «باغ خونی»

۳

موانع سرمایه گذاری در منطقه ویژه اقتصادی سرخس باید از بین برود

شرط حضور موفق در بازار آسیای میانه

۴

روایت مقاومت زنان و مردان ایرانی در دوران کشف حجاب رضاخانی

زیارت ناتمام

۲

آن روزها

محرفی یکی از عاملان کشتار مسجد گوهرشاد

مردی شبیه شمر

محمد رضا انصافی |

در کشتار مردم متحصن در مسجد گوهرشاد، اتفاقی که در ۲۱ تیرماه ۱۳۱۴ افتاد، افراد متعددی به ایفای نقش پرداختند که در میان آن‌ها، سرهنگ حبیب‌الله قادری، یکی از عوامل اصلی بود و بسیاری از مورخان، وی را از طراحان این حمله

می‌دانند. حبیب‌الله قادری در سال ۱۲۷۴ش. متولد شد. تحصیلات خود را در مدرسه دارالفنون طی کرد او را پس از دانش‌آموختگی به آتریاد همدان فرستادند. جایی که در آن زمان، فرماندهی‌اش را رضاخان میرپنج برعهده داشت و این اتفاق، موجب آشنایی قادری با پهلوی اول شد. قادری در کودتای سوم اسفند ۱۲۹۹ش. یکی از قزاق‌های جوانی بود که با رضاخان همراه شد و در کودتا شرکت کرد. به همین دلیل توانست به سرعت مدارج ترقی را در نظام طی کند. او در سال ۱۳۱۰ش. با درجه سرگردی، فرمانده هنگ پیاده لشکر خراسان شد و در سال ۱۳۱۳، با درجه سرهنگی، فرماندهی تیپ پیاده مشهد به وی واگذار شد. در واقعه گوهرشاد، قادری نقش اصلی را در کشتار مردم بی‌دفاع برعهده داشت. رفتار وقیحانه وی در قتل‌عام زنان و کودکان، حتی انزجار برخی وابستگان رژیم پهلوی را برانگیخت. پس از انتقال ایرج مطبوعی به آذربایجان، قادری نیز، در حالی که به دلیل فرماندهی قتل‌عام مردم در مسجد گوهرشاد، مدال، واکسیل آجودانی و درجه جدید گرفته بود، همراه او به تبریز رفت. مطبوعی فرماندهی تیپ اردبیل را به قادری واگذار کرد. مدتی بعد، تیپ اردبیل به لشکر تبدیل شد و قادری با درجه سرتیپی، فرمانده آن شد. در جریان حمله نیروهای شوروی، در شهریور ۱۳۲۰، لشکر اردبیل نخستین لشکری بود که از هم پاشید. قادری پس از فرار از مقابل دشمن، مدتی سرگردان بود. او را از ارتش اخراج کردند و به دلیل سابقه ناسالمش، هیچ کس جرئت واگذاری کار به او را نداشت. سرانجام، حبیب‌الله قادری در اواخر دهه ۱۳۲۰، در حالی که بار جنایت دهشتناک مسجد گوهرشاد را بر دوش می‌کشید، در فقر و تنگدستی درگذشت. سینا واحد در کتاب «قیام گوهرشاد» آورده است که قادری به سرطان گلو مبتلا شد. شاید بهترین توصیف از شخصیت وی را بتوان در خاطرات محمدعلی شوشتری، یکی از شاهدان عینی واقعه گوهرشاد و صاحب‌منصب وقت آستان‌قدس، یافت: «راستی این شعری را که اهل منبر به شمر نسبت می‌دهند که در مجلس عبیدالله یزید خوانند «املاء رکابی فضه و ذهباً» (کتاب اسبم را از طلا و نقره پر کنی)، قادری نیز خواند، منتها نه به عربی، به فارسی.»

حجت‌الاسلام والمسلمین مروی:

فعالیت‌های فرهنگی آستان قدس رضوی معطوف به حوزه جوانان است

تولیت آستان قدس رضوی گفت: آستان قدس در حوزه فرهنگ عمده همت خود را به فعالیت در حوزه جوانان معطوف کرده است، زیرا جوانان قوه محرکه جامعه هستند و ما به عنوان دستگاه منتسب به امام علی بن موسی الرضا(ع) وظیفه داریم به میزان توان و مقدرات بنیان‌های اعتقادی آینده‌سازان جامعه اسلامی را تقویت و عمق ببخشیم. به گزارش آستان‌نیوز، حجت‌الاسلام والمسلمین احمد مروی در اختتامیه دوره مجازی «بی‌نهایت شو» که با حضور دختران برگزیده سراسر کشور در اردوگاه فرهنگی تربیتی امام رضا(ع) مشهد برگزار شد، جوانان را سرمایه عظیم جامعه و نقش آنان را در پیشرفت و اعتلای کشور تعیین‌کننده دانست و گفت: آستان قدس رضوی وظیفه خود می‌داند هر آنچه را در توان دارد برای بالا بردن دانش دینی جوانان به کار گیرد. وی با بیان اینکه آستان قدس فعالیت در راستای تقویت دین‌باوری و مبانی دینی جوانان را وظیفه خود می‌داند، افزود: اقدام برای تقویت بنیان‌های عقیدتی جوانان از دستورات دین اسلام و ائمه اطهار(ع) است، زیرا سلامت جوانان به سلامت و سعادت جامعه منتهی می‌شود. تولیت آستان قدس رضوی گفت: آستان قدس در حوزه فرهنگ عمده همت خود را به فعالیت در حوزه جوانان معطوف کرده است، زیرا جوانان قوه محرکه جامعه هستند و ما به عنوان دستگاه ...

روایتی تاریخی از چرایی و چگونگی وقوع قیام مسجد گوهرشاد در سال ۱۳۱۴

شهادت زیر گنبد فیروزه‌ای

صدای «یاعلی، یاعلی» و قزاقان فاتح، در پناه مسلسل کور و نابینای خویش، با روی کشته‌شدگان بر زمین افتاده می‌گذاشتند و به دنبال زندگانی بودند که در پناهگاهی از دسترس گلوله به دور مانده بودند. قزاقان با کشتن بیش از ۲ هزار تن و اسیر کردن هزار و ۵۰۰ تن، توانستند قلب مقاومت‌گران مسجد گوهرشاد را درهم شکنند. «قتل‌عام ۲۱ تیرماه ۱۳۱۴ در مسجد گوهرشاد، ساعتی ادامه داشت. محمدعلی شوشتری، از صاحب‌منصبان وقت آستان‌قدس رضوی در خاطراتش می‌گوید: «ما در کلانتری بودیم که [سرهنگ] قادری (فرمانده حمله به متحصنان مسجد گوهرشاد) با حالی سهمناک و چشمانی خونین وارد شد. به محض ورود، آقای مطبوعی سؤال کرد: کشتار هم شد؟ به ذات پروردگار و حقیقت حضرت ثامن‌الحجج(ع)، قادری این عبارت را جواب داد و با دست به گلویش اشاره کرد که: آن‌ها را خر کردم و مثل گوسفند در مسجد و شایستان‌ها و دارالسیاده، از کشته، پُشته‌ساخته‌ام.»

■ **مُو هَنُوْرَمِ سَرِ حَرْفَمِ هَسْتَم**
اما آیا با این توحش افسارگسیخته، می‌شد مردم و خواسته‌های آن‌ها را نادیده گرفت و موجب جدایی‌شان از دین شد؟ شاید گزارش جعفر مهدی‌نیا در جلد چهارم کتاب «نخست‌وزیران ایران»، درباره یکی از مجروحان این حادثه که در مریضخانه و هنگام معاینات پزشکی به شهادت رسید، پاسخی قاطع به این پرسش باشد: «بین مجروحین مردی کوتاه قد بود که قدش از یک متر تجاوز نمی‌کرد. این مرد یک پایش را گلوله متلاشی کرده و یک چشمش را سرنیزه از حدقه درآورده بود. از بینی‌اش متصل خون می‌آمد. حالت عمومی وی نشان می‌داد که آخرین دقیق زندگی را می‌گذراند. در این موقع، یکی از مأموران به اطرفایشان گفت: باید از این پرسید: تو دیگر چرا وارد معرکه شدی؟ مجروح محتضر، با آخرین قوا سر برداشت و نیم‌خیز شد و با لهجه غلیظ خراسانی گفت: مُو هَنُوْرَمِ سَرِ حَرْفَمِ هَسْتَم و در همان دم جان سپرد.» قیام مسجد گوهرشاد، پایان کار مردم و خواسته‌هایشان نبود؛ باید آن را آغازی بر پایان رژیم پهلوی بدانیم، پایانی که ۴۳ سال بعد، در بهمن ۱۳۵۷ رقم خورد.

پس از درگیری مختصری، وارد مسجد شوند. براساس اسناد باقی‌مانده از آن دوران در دفتر اموات سال ۱۳۱۴ گورستان گلشور مشهد، در روز ۱۹ تیرماه نیز، کار به خشونت کشیده شد و دست‌کم ۱۰ نفر از مردم به شهادت رسیدند که متأسفانه بیشتر آن‌ها را با عنوان «مجهول‌الیهویه» در گورستان عمومی شهر به خاک سپردند.

■ آغاز هجوم نهایی

با رسیدن خبرهای مربوط به تحصن مردم در مسجد گوهرشاد به تهران، دستور مؤکد برای سرکوبی متحصنان صادر شد. حسین مکی می‌نویسد: «پاسی از نیمه‌های شب ۱۲ ربیع‌الثانی گذشته بود که صدای غرش مسلسل‌های قزاقان، آسمان مقدس خراسان را به لرزه انداخت و قشون شرق به فرماندهی سرلشکر ایرج مطبوعی و... برای فتح مسجد گوهرشاد به حرکت درآمد و صدای شیپور آغاز جنگ، از همه طرف بلند شد. عده‌ای از مأمورین مخفی رژیم، قبلاً وارد مسجد شده بودند و قرار بود آن‌ها، از داخل وارد عمل شده و راه‌ها را برای ورود نیروهای رضاخان به داخل مسجد هموار سازند و چنین شد. دژخیمان اسلحه به دست، پای به درون خانه خدا گذاردند و همه مسجدیان را از دم تیغ گذراندند و به هیچ‌کس رحم نکردند و به قول خودشان کاری کردند که روس‌ها نکرده بودند. هنگامی که سپیده سر می‌زد، دیگر نه صدای گلوله‌ای بود و نه

تمهیدی بیندیشند. در همین زمان بود که شیخ تقی بهلول وارد مشهد شد و پس از آگاهی از وضعیت آیت‌الله قمی، به سخنرانی علیه اقدام رژیم پهلوی پرداخت. با دستگیری موقت بهلول، وضعیت بحرانی‌تر شد؛ به خصوص اینکه او را در یکی از حجره‌های مسجد گوهرشاد حبس کردند تا بعد به شهربانی منتقل کنند. مردم که از رفتارهای دین‌ستیزانه رضاشاه به ستوه آمده بودند، در مسجد گوهرشاد جمع شدند و پس از آزاد کردن بهلول، اجتماعی بزرگ در این مسجد شکل گرفت. اجتماعی که لحظه به لحظه بر تعداد حاضران آن افزوده می‌شد. بخش مهمی از کسانی که در مسجد گوهرشاد اجتماع کردند، افرادی بودند که از روستاها و شهرهای کوچک اطراف، خود را به مشهد رساندند. یکی از دلایل ناشناس ماندن تعدادی از شهدای واقعه مسجد گوهرشاد، همین است.

■ ۱۹ تیرماه: نخستین تقابل

حضور پرشور مردم در مسجد گوهرشاد موجب شد کنترل اوضاع از دست مقامات وقت خارج شود. این‌گونه بود که ایرج مطبوعی، فرمانده لشکر خراسان، سربازان این لشکر را برای سرکوبی مردم به میدان آورد. سرگراهِ روز ۱۹ تیرماه ۱۳۱۴، مسجد گوهرشاد به محاصره نیروهای نظامی درآمد. با این حال، گروه‌هایی که به‌تازگی از روستاهای اطراف رسیده بودند، توانستند

این دین‌ستیزی آشکار به‌پا خاستند. با این حال، عمّال پهلوی اول توانستند معترضان را سرکوب و عالم نامدار شیراز را تبعید کنند. عین همین وقایع، در تبریز نیز اتفاق افتاد و در آنجا، آیت‌الله انگجی و میرزاصادق آقا، دو تن از علمای شهر، به تبعید فرستاده شدند. وقتی خبر این ماجرا به مشهد رسید، غوغایی به‌پا شد. آیت‌الله‌العظمی سیدعبدالله شیرازی که در آن زمان در مشهد حضور داشت، در این باره می‌گوید: «گزارش این موضوع به سمع آیت‌الله سیدحسین قمی زعیم حوزه علمیه مشهد رسید. به شدت گریه کرد و ضمن سخنانی اظهار کرد: ای مردم! امروز اسلام فدایی می‌خواهد و من حاضرم فدا شوم.» همزمان با این اتفاق، خبر اجباری شدن کلاه شاپو به مشهد رسید و موج اعتراض دیگری را برانگیخت. آیت‌الله قمی پس از جلسه‌ای با علمای مشهد، تصمیم گرفت به تهران برود و شخصاً با رضاشاه دیدار کند. اما پس از ورود به شهر ری، در باغ سراج‌الملک بازداشت شد و تحت نظر قرار گرفت.

■ چگونه اجتماع

مسجد گوهرشاد شکل گرفت؟
رسیدن خبر بازداشت آیت‌الله قمی به مشهد، موجب ملتهب شدن اوضاع شد. علمای شهر در منزل آیت‌الله سیدیونس اردبیلی گرد آمدند تا برای رفع این مشکل

رسیدن خبر بازداشت آیت‌الله قمی به مشهد، موجب ملتهب شدن اوضاع شد. علمای شهر در منزل آیت‌الله سیدیونس اردبیلی گرد آمدند تا برای رفع این مشکل تمهیدی بیندیشند. در همین زمان بود که شیخ تقی بهلول وارد مشهد شد و پس از آگاهی از وضعیت آیت‌الله قمی، به سخنرانی علیه اقدام رژیم پهلوی پرداخت. با دستگیری موقت بهلول، وضعیت بحرانی‌تر شد؛ به خصوص اینکه او را در یکی از حجره‌های مسجد گوهرشاد حبس کردند تا بعد به شهربانی منتقل کنند.

رقیه توسلی | زمانه ما فرق می‌کرد... خیلی که می‌خواستیم عاشقی‌مان را نشان بدهیم یکسر می‌رفتیم تا زرگری، چهار تایی الگو می‌خریدیم، دور از چشم بچه‌ها می‌گفتیم قابل شما را ندازه عیال... یا سر سفره به مادر بچه‌ها خبر می‌دادیم امید به خدا، جمعه‌ای میریم چرخکی می‌زنیم و بعدش سُرمی‌خوریم کبابی سیداسماعیل... یا که پاچه سلوار را پنج تا می‌کردیم و چله مرداد می‌زدیم به دل شستن قالی‌ها و پرده‌های مهمونخونه... ما اهل زبان نبودیم، خیلی که می‌خواستیم دلبری کنیم و غمزه

وقتی عشق کفش و کلاه می‌کند

ما این‌طوری می‌گفتیم عاشقیم... عجلتاً مشت‌ی و مهربان... خیلی اهل جمله ردیف کردن نبودیم... بلد نبودیم... مجنون بودن ما توفیر داشت. حال‌را خیلی نمی‌دانم اما زمان ما عاشقی، ظریف و استوار بود... نقش و نگار ترمه داشت... بوی زعفران و نبات و آش رشته و شاهتوت می‌داد... زیر پوستش شادی داشت... نگاهمان هربار که توی هم گره می‌خورد بی بروبرگرد لبخندگی می‌افتاد گوشه صورتمان... ما جوان‌های دیروزی این‌طور بودیم، کمتر اهل بیان و به‌شدت

اهل رفتار و انجام... اما دوره و زمان چرخیده و آدم‌ها عوض شده‌اند... کاش عاشق‌های امروزی زیرک باشند... کاش بدانند یک جای کار می‌نکند اگر گوش و قلب را قد هم درنیابند. این‌ها را «باباعبدالله» می‌گوید. پدربزرگ شریفی که امروز مثل من، ککش و کلاه کرده و آمده محضر. آمده عقدکنان نوه‌اش. **پی نوشت**
پیامبر اکرم(ص) می‌فرماید: این گفتار مرد به همسرش که «من تو را دوست دارم»، هرگز از قلب زن بیرون نمی‌رود.

